

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο σχέδιο νόμου «Σύσταση Έλληνικής Κρατικής Έταιρείας Τεχνικών Έργων — Ε.Κ.Ε.Τ.Ε.».

Πρός τη Βουλή των Ελλήνων

Η ανάγκη χρησιμοποίησης του ελληνικού τεχνικού δυναμικού στην εκτέλεση έργων στην αλλοδαπή, ή αδυναμία εμπειρία από την άπογραμμάτιστη, άσυντόνιστη, εύκαιριακή και χωρίς στήριξη, κατεύθυνση και έλεγχο δραστηριότητα των ελληνικών τεχνικών εταιρειών στο έξωτερικό και κυρίως στις Αραβικές και Αφρικανικές χώρες, αλλά και η εκδηλωμένη πρόθεση πολλών απ' τις χώρες αυτές να στηρίζονται σε συμφωνίες με κρατικούς φορείς και όχι απ' ευθείας με ιδιωτικές κατασκευαστικές μονάδες οδηγεί στη λήψη μέτρων που δεν είναι δυνατόν να αναβληθούν χωρίς να τωρευτούν δυσμενείς συνέπειες για τη Χώρα.

Η εικόνα απ' τη δραστηριότητα των ελληνικών κατασκευαστικών εταιρειών στην αλλοδαπή μπορεί να στηριχθεί στον απολογισμό της τελευταίας δεκαετίας (1970—1980) όποτε κορυφώθηκε η έξοδος και βράτη των εταιρειών στις Αραβικές και Αφρικανικές χώρες. Ο απολογισμός αυτός δεν μπορεί να χαρακτηριστεί συνολικά τάν θετικός και αυτό έχει πολιτικές, κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες για την Χώρα, τους εργαζόμενους και τις εταιρείες, που συνοψίζονται στα έξης:

α) Στρατηγικές όφελές απέναντι στους Έλληνικούς Τραπεζικούς Οργανισμούς που πλέον αδυνατούν να χρηματοδοτήσουν νέα έργα.

β) Κοινωνικά προβλήματα από την απασχόληση, εργατικού δυναμικού όπως π.χ. ασφάλιση, μεγάλες καθυστερήσεις πληρωμών, έλλειψη προστασίας κλπ.

γ) Καθυστέρηση και αδυναμία παράδοσης έργων και κατά συνέπεια έλλειψη εμπιστοσύνης για την ανάθεση νέων έργων.

δ) Συνάλλαγματική όφελεια πολύ κάτω του ελαχίστου ποσού του 7% της συμβατικής αξίας των έργων (Απόφαση 3035/2.11.79 Νομ. Επίτρ.).

Είναι έτσι σαφές ότι η δραστηριότητα των Έλληνικών Έταιρειών στις χώρες του Έξωτερικού μπορεί και πρέπει να συνεχισθεί σε νέα βάση. Άλλωστε για την ύλοποίηση της νέας πολιτικής συνεργασίας της Κυβέρνησης με τις χώρες αυτές π' όλους τους τομείς και ιδιαίτερα στην οικονομικό και κατασκευαστικό απαιτείται ο έλεγχος και η εποπτεία του κράτους στην δραστηριότητα των τεχνικών Έταιρειών.

Για τους παραπάνω λόγους επιβάλλεται η δημιουργία κρατικού φορέα για την ανάληψη έργων, ιδιαίτερα στις Αραβικές και Αφρικανικές χώρες που, παρόλο ότι, λόγω της μείωσης της τιμής του πετρελαίου μειώθηκε η προσφορά τους στην αγορά τεχνικών εργασιών κατά 20%, προσφέρει όμως αυτή η αγορά πλεονέκτημα τα περισσότερα τεχνικά έργα κάθε μέρους.

Τη σύσταση του φορέα αυτού προβλέπει αυτό το Σχέδιο Νόμου και γενικά για το φορέα αυτό μπορεί να σημειωθούν τα ακόλουθα:

α) Ο φορέας θα ανήκει στο Κράτος αλλά θα λειτουργεί με τη μορφή ανώνυμης εταιρείας και με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, για να μπορεί να έχει την απαιτούμενη ευελιξία. Λόγω της ιδιομορφίας του φορέα θα εφαρμόζονται σ' αυτόν οι κανόνες που διέπουν τις ανώνυμες εταιρείες γενικά, αλλά με τις αποκλίσεις που επιβάλλουν οι συνθήκες και που τις προβλέπει το Σχέδιο Νόμου.

β) Ο φορέας θα λειτουργεί τάν γενικός εργολάβος και την κατασκευή των έργων θα αναθέτει υπεργολαβικά σε ελληνικές επιχειρήσεις. Βέβαια αυτό θα γίνεται στο μέτρο που είναι δυνατό γιατί μπορεί να υπάρχουν τεχνικά αντικείμενα που δεν μπορεί να γίνουν από τέτοιες επιχειρήσεις ή που θα είναι τόση σιμιά να πραγματοποιηθούν από τα ίδια τα όργανα του φορέα ή να αναπυχθούν θυγατρικές κλπ. εταιρείες. Οι αναθέσεις θα γίνονται με κανονισμό που θα καταρτισθεί, αλλά πάντα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας.

γ) Ο φορέας θα εγγυάται απέναντι των εργοδοτών του την καλή εκτέλεση των έργων. Όπου απαιτείται θα δίνεται και η εγγύηση του κράτους. Οι υπεργολάβοι θα δίνουν όπως είναι φυσικό τις εγγυήσεις τους στο φορέα σύμφωνα με τις επί μέρους συμβάσεις.

δ) Ο φορέας θα ασκεί συντονισμό και άμεσο έλεγχο της πορείας των έργων σε όλα τα στάδια μελέτης και κατασκευής καθώς και στις συνθήκες εργασίας των εργαζόμενων, για ανταπόκριση στις αναληφθείσες ευθύνες του γενικού εργολάβου αλλά και για σωστή χρηματοδότηση, συμβάλλοντας θετικά στην οικονομοτεχνική ανάπτυξη της Χώρας και στην απασχόληση του τεχνικού και εργατικού μας δυναμικού.

ε) Ο φορέας αυτός θα χρησιμοπονηθεί τάν όργανο ανταπόκρισης των προτερών των Αραβικών και Αφρικανικών Κυβερνήσεων.

Για τις επιμέρους διατάξεις του Σχεδίου αναφέρονται τα ακόλουθα:

Άρθρο 1. Προβλέπει τη σύσταση της Έταιρείας, τη λειτουργία της κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και την εποπτεία της από τους Υπουργούς Έθνικής Οικονομίας και Δημοσίων Έργων.

Άρθρο 2. Καθορίζει την έδρα της εταιρείας και τη δυνατότητα να ιδρύει υποκαταστήματα.

Άρθρο 3. Προβλέπει τη διάρκεια της εταιρείας σε 30 χρόνια με δυνατότητα παράτασης.

Άρθρο 4. Προσδιορίζει τάν σκοπό της εταιρείας τη συνέλεξη στην οικονομιοτεχνική ανάπτυξη της Χώρας με την ανάληψη, κατά κύριο λόγο, έργων στην αλλοδαπή που θα εκτελεσθούν από ελληνικές κατασκευαστικές μονάδες.

Άρθρο 5.

Καθορίζει το κεφάλαιο της εταιρείας και την ολοκληρή ανάληψη και καταβολή του από το Κράτος.

Άρθρο 6.

Δίνει τη δυνατότητα για μελλοντική αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου και ρυθμίζει ότι νέοι μέτοχοι θα μπορεί να είναι εκτός απ' το Κράτος και άλλοι φορείς του δημοσίου τομέα, μέχρι του ενός τρίτου του μετοχικού κεφαλαίου.

Άρθρο 7.

Προβλέπει τη σύνθεση του Διοικητικού Συμβουλίου που λόγω της ιδιομορφίας της εταιρείας διαρρίζεται ολόκληρο από το Κράτος. Το Διοικητικό Συμβούλιο διοικεί κατά πάντα την εταιρεία, όλα δε τα θέματα διοίκησης και εκπροσώπησης, μέσα στο πλαίσιο της νομοθεσίας των ανώνυμων εταιρειών, θα ρυθμίζονται με το καταστατικό.

Άρθρο 8.

Το άρθρο αυτό προβλέπει για τη Γενική Συνέλευση της εταιρείας και ορίζει ότι τα καθήκοντα αυτής θα ασκούνται ένεκα της ιδιομορφίας της εταιρείας, από επιτροπή που θα αποτελείται από κρατικά όργανα και από εκπροσώπους κοινωνικών και δημοσιοποιημένων φορέων. Το έργο της Γενικής Συνέλευσης περιορίζεται σχεδόν στην έγκριση των ισολογισμών (όφου δεν διορίζει το Διοικ. Συμβούλιο) και έτσι η συμμετοχή αυτή των κοινωνικών και των άλλων δημοσιοποιημένων φορέων θα εξαρτάλιζε την ουσιαστικότητα του έλέγχου αυτού και τη διαφάνεια των σχετικών αποφάσεων.

Άρθρο 9.

Περιλαμβάνει το πλαίσιο της ειδικής κρατικής εποπτείας στην οποία υπόκειται η εταιρεία αυτή (πέρα από τη συνθητισμένη κρατική εποπτεία όλων των ανων. εταιρειών) και που ασκείται από τους Υπουργούς Έθν. Οικονομίας και Δημοσίων Έργων, όπως ορίζει το άρθρο 1. Για την άποσυγή γραφειοκρατικής πολλαπλότητας ενεργειών ή παράγρ. ο ορίζει ότι ο Υπουργός Δημοσίων Έργων ασκεί, ειδικά για την εταιρεία αυτή, και τις αρμοδιότητες που ασκεί ο Υπουργός Έμπορίου στις άλλες ανών. εταιρείες.

Άρθρο 10.

Όρίζει ότι ο τακτικός έλεγχος της εταιρείας δά γίνεται από έρκωτους λογιστές που δά τους όρίζει για κάθε χρήση ή προηγούμενη Γεν. Συνέλευση. Για την πρώτη χρήση οι έρκωτοι λογιστές δά διορισθούν όπως δά όρίζει το Καταστατικό.

Άρθρο 11.

Τό άρθρο αυτό προβλέπει ειδικά για την κατάρτιση του Καταστατικού. Αυτό δά καταρτίζεται από τό πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο που είναι τό όργανο που δά συσταθεί άμέσως γι' αυτόν άκριβώς τό σκοπό και δά έχει την άσιαστική γνώση των προβλημάτων της εταιρείας. Τό Καταστατικό δά έγκριθεί από τους δύο έποπτεύοντες Υπουργούς.

Άρθρο 12.

Τό άρθρο προβλέπει για την έκδοση των διάφορων κανονισμών που δά διέπουν τή λειτουργία της εταιρείας. Οι Κανονισμοί αυτοί δά δά καταλούν τή γενική άρχη ότι ή εταιρεία λειτουργεί με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας, αλλά και δά μορφοποιούν τή λειτουργία της εταιρείας κατά τρόπο που να συμβιβάζεται με τή δημοσιονομική μορφή της.

Υποχρεωτικός Κανονισμός είναι ο Κανονισμός με τον όποίο δά γίνεται ή ανάθεση των τεχνικών αντικειμένων (μελέτη-κατασκευή έργων) που αναλαμβάνει ή εταιρεία. Όλοι οι άλλοι Κανονισμοί είναι δυναμικοί.

Άρθρο 13.

Τό άρθρο αυτό προβλέπει τή δυνατότητα δανεισμού της εταιρείας.

Άρθρο 14.

Η εταιρεία στη δραστηριότητά της, τουλάχιστο προς ξένη Κυβέρνηση ή ξένους κρατικούς φορείς, ενεργεί με την κάλυψη του Έλληνικού Δημοσίου. Έτσι τό άρθρο αυτό παρέχει τή δυνατότητα στον Υπουργό Οικονομικών να δίνει τή έγγύηση του Δημοσίου τόσο για τό δανεισμό της εταιρείας (παράγρ. 1) όσο και για τήν καλή εκτέλεση των έργων (παράγρ. 2).

Άρθρο 15.

Η παράγρ. 1 του άρθρου αυτού προβλέπει τήν παροχή στην εταιρεία έξωπηρετίσεων από τις ελληνικές υπηρεσίες στο έξωτερικό, ή παράγραφος 2 ρυθμίζει μεταβατικά τά θέματα λειτουργίας μέχρι τήν έγκριση του Καταστατικού και των Κανονισμών του άρθρου 12 και ή παράγρ. 3 κυρώνει τήν άπόφαση που έχει εκδοθεί για να μπορεί να άρχισει για λογαριασμό της εταιρείας τό μελετητικό έργο για τό οικιακό πρόγραμμα της Αλγερίας που έχει ήδη περιληφθεί σε σχετικές διπλωματικές συμφωνίες και που δά καθυστερούσε αν δεν άρχιζε ή σχετική προεργασία του πριν από τήν τυπική σύσταση της εταιρείας.

Τους σκοπούς αυτούς επιδιώκει τό σχέδιο Νόμου αυτό, τό όποιο φέρεται για ψήφιση.

Αθήνα, 6 Νοεμβρίου 1982

Οι Υπουργοί:

Έξωτερικών	Έθνικής Οικονομίας
I. ΚΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ	ΓΕΡ. ΑΡΣΕΝΗΣ
Δημοσίων Έργων	Οικονομικών
AΠ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ	Δ. ΚΟΥΛΟΥΡΙΑΝΟΣ
Εμπορίου	
Γ. ΜΩΡΑ-ΙΤΗΣ	

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Έλληνική Κρατική Έταιρεία Τεχνικών Έργων (Ε.Κ.Ε.Τ.Ε.).

Άρθρο 1.

Σύσταση.

1. Συνίσταται άνόνομη εταιρεία με τήν επωνυμία «Έλληνική Κρατική Έταιρεία Τεχνικών Έργων» (Ε.Κ.Ε.Τ.Ε.). Στις συναλλαγές της Έταιρείας με άλλους ή επωνυμία της μπορεί να αποδίδεται σε ξένη γλώσσα. Δέν αποδίδονται σε ξένη γλώσσα τά άρχικά της επωνυμίας «Ε.Κ.Ε.Τ.Ε.».

2. Η Ε.Κ.Ε.Τ.Ε. αποτελεί δημόσια επιχείρηση, λειτουργεί κατά τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας για τήν έξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος και ύπόκειται στην έσοπτεία και τόν έλεγχο του Κράτους, που άσκειται από τους Υπουργούς Έθνικής Οικονομίας και Δημοσίων Έργων.

3. Η Έταιρεία διέπεται από τις διατάξεις της νομοθεσίας των φωνικών εταιρειών, έφόσον δέν έρχονται σε αντίθεση προς τόν παρόντα νόμο, και προς τό καταστατικό που εκδίδεται κατά τό άρθρο 11.

Άρθρο 2.

Έτρα—Υποκαταστήματα και Πρακτορεία.

1. Η Έταιρεία έδρεύει στην Αθήνα.

2. Έπιτρέπεται να ίδρύνονται υποκαταστήματα και πρακτορεία στην Ελλάδα και στο έξωτερικό με πράξη του Διοικητικού Συμβουλίου της Έταιρείας που έγκριεται με κοινή άπόφαση των Υπουργών Έθνικής Οικονομίας και Δημοσίων Έργων. Στην πράξη ίδρυσης υποκαταστημάτων ή πρακτορείων καθορίζονται οι όροι σύστασης και λειτουργίας τους, οι άρμοδιότητες και ο τρόπος εκπροσώπησης της Έταιρείας.

Άρθρο 3.

Διάρκεια.

1. Η διάρκεια της Έταιρείας είναι τριάντα χρόνια.

2. Η διάρκεια αυτή μπορεί να παρατείνεται με κοινή άπόφαση των Υπουργών Έθνικής Οικονομίας και Δημοσίων Έργων που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της Γενικής Συνέλευσης της Έταιρείας και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 4.

Σκοπός.

1. Σκοπός της Έταιρείας είναι να συμβάλει στην οικονομοτεχνική ανάπτυξη της Χώρας με τήν άξιοποίηση του ελληνικού τεχνικού δυναμικού στα πλαίσια παραγωγικής συνεργασίας του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και με τήν προγραμματισμένη προώθηση της κατασκευαστικής δραστηριότητας σε άλλες χώρες. Για τό σκοπό αυτό, και στα πλαίσια των κυβερνητικών προγραμμάτων, ή Έταιρεία κυρίως:

α) Πραγματοποιεί έπαρές διεξάγει διαπραγματεύσεις και συνάπτει συμβάσεις με άλλα Κράτη, δημόσιους οργανισμούς, νομικά πρόσωπα δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου, επιχειρήσεις οποιασδήποτε μορφής και ιδιώτες για τήν παροχή τεχνικών συμβουλών, τήν εκπόνηση μελετών, τήν εκτέλεση τεχνικών έργων και τήν έμπορία τεχνικών μεθόδων και υλικών, και

β) Αναλαμβάνει πρωτοβουλίες και δραστηριότητες για τήν έξαερίωση της ανταγωνιστικότητας του ελληνικού τεχνικού δυναμικού στους τομείς τεχνικών μεθόδων, τεχνολογίας και οργάνωσης.

2. Η Έταιρεία μπορεί να ίδρύει θυγατρικές εταιρείες, να συμμετάχει σε κοινοπραξίες οποιασδήποτε μορφής, να συνεργάζεται με επιχειρήσεις δημόσιες ή ιδιωτικές, κατασκευαστικούς φορείς, οργανισμούς κοινής ώφελείας και άλλα νο-